చికిత్స

కప్పగంతుల మల్లికార్జునరావు

మహాలక్ష్మి పొడ్డూ పొడుగూ మనిషి.

నల్లగా కాస్తంత మొరటుగా ఉంటుంది. అంచేత మొదటినుంచి ఆమె వయసుకన్నా పెద్దదిగానే కనిపించేది.

యివాళ ఆమెకు ముప్ఫై సంవత్సరాలంటే ఎవరూ నమ్మరు. పైగా నవ్వుతారు. నవ్వుతారని మహాలక్ష్మికీ తెలుసు. అందుకే ఆమెకు యిరుగుపొరుగువారంటే మహా మంట.

అందరూ తన వయసును గురించి ఆమె చెప్పే సత్యాన్ని నమ్మకపోవటంతో, ఆమె కూడా తనకు ముప్ఫై ఏళ్ళన్న విషయాన్ని మర్చిపోయింది. ఇరవయ్యేళ్ళ పడుచులాగా కన్పించాలని ఆరాటపడుతుంది. అందుకు ఆమె చేసే అలంకరణ అంతా ఇంతా కాదు. అంత ఓపిగ్గా అలంకరణను ఎవరూ చేసుకోరు—చేసుకోలేరు.

అయితే చిక్కేమిటంటే ఆమె అలంకరణ కూడా ఆమె జీవితంలాగే అడవి గాచిన వెన్నెల. ఆనందించ టానికి, అనుభవించటానికి ఎవరూ లేరు.

మహాలక్ష్మి మొగుడి పేరు పాలసముద్రం. అది అతని తాత పేరు. ఆ తాతక్కూడా అసలు పేరు కాదు అది. పాలవ్యాపారంలో పైకి వచ్చాక అందరూ కలిసి యిచ్చిన బిరుదనామం.

అయితే యీ పాలసముద్రానికి తాత పోలిక ఒక్కటీ రాలేదు. పాలల్లో నీళ్ళు కలపటం కూడా చాతకానంత అమాయ కుడు. కానీ ఎలా పట్టుబడిందో ఏమో చిన్నతనంలోనే అతనికి తాగుడు అలవా టయింది

పదిచేతులా డబ్బు సంపాదించే శక్తి ఉన్నవాడినే గుటుక్కున మింగేస్తుంది తాగుడు అలవాటు. యిక పాలసముద్రం ఓ లెక్కా ?

నీళ్ళల్లో పాలు చిలకరించి తాత సంపాదించిన కాస్తో కూస్తో ఆ స్తిని మందులో కలుపుకొని తాగిపారేసేడు.

అప్పటికే మహాలక్ష్మికి ఇద్దరు పిల్లలు. పల్లెటూరి ఆడబడుచుకావటం వల్ల మొగుడుచాటు పెళ్ళాంలా కాపురం చేస్తోంది.

భర్త అమాయకత్వంవల్ల, అలవాటు వల్ల కుటుంబం బజారున పడే పరిస్థితి రావటంతో మహాలక్ష్మి ఒక్కసారిగా వ్యవహర్త అయిపోయింది. వ్యాపారం చేతిలోకి తీసుకొని సంవత్సరం తిరక్క ముందే సంసారపు ఆర్థికస్థితిని చక్క దిద్దింది. అయితే ఎంత ప్రయత్నించీ మొగుడు తాగుడు అలవాటును మాన్పించలేకపోయింది.

అతను తాగుడుకు బానిస. ఈమెకు ఆ అలవాటు మాన్పించాలన్న పట్టుదల. క్రమంగా సాధింపులు, చీదరింపులు, తగవులాటలు — మహాలక్ష్మి నిత్య కృత్యంలో భాగాలయ్యాయి.

భార్యపోరు పడలేని పాలసముద్రం ఓ రాత్రి చెప్పా పెట్టాకుండా లేచి పోయాడు. అంతే అయిపు లేడు.

మొగుడు అలా వదిలేసి పోయినందు కన్నా, ఆ కారణంగా ఊరంతా తనను గయ్యాళిని చేసి చెవులు కొరుక్కోటం మహాలక్ష్మికి బాధ కలిగించింది. ఊళ్ళో జనంపై మంటకు ఇది మరో కారణం.

అప్పటినుంచి ఆమె శరీర భారీ తనానికి నోటి భారీతనం కూడా తోడ యింది. మనిషి రూపం అలా — మాట యిలా. అంచేతే ఆమె ఎన్ని అలం కరణలు చేసుకొన్నా స్త్రీ సహజమైన లాలిత్యం ఏ కోణానా కనబడదు. ఏతా వాతా ఆమె అలంకరించుకోటం కూడా ఎగతాళి పంచాంగమే అయింది.

అనేకొద్దీ మహాలక్ష్మి మనసు మొరటు తేలిపోయింది.

ఇప్పుడు మహాలక్ష్మి ఒకరి మాటల్ని పట్టించుకొనేస్థితిని దాటిపోయింది.

ఎవరన్నా ఏమనుకొంటారో అన్న ఆలోచన అసలు లేదు. ఆమె అనుకొన్నది సాగాల్సిందే. ఎవరన్నా కాదంటే ఖస్సుమని లేస్తుంది. ఆమె నోరంటే అందరికీ భయమే !

ఆమె ధ్యేయం డబ్బు సంపాదించటం. పాలు, పెరుగు, వెన్న, నెయ్యిలతోపాటు వడ్డీ వ్యాపారంచేసి బోలెడంత సంపాదిస్తోంది. పాత ఇల్లు పీకేయించి కొత్త మేడగట్టి 'పాల సముద్రం' అని పేరు పెట్టింది. ఇంటి నిండా కావల్సినంత సామాను. లావు పాటి ఆమె మెడ బంగారు దండల బరువుతో మెరుస్తూంటోంది.

మహలక్ష్మి మన స్తత్వం ఎంత వంకర తిరిగిపోయిందంటే కడుపున పుట్టిన బిడ్డలు ఆమెను కానీ అడగటానికి భయపడ్తారు. పిల్లల్ని కూడా తిట్లతో తప్ప ప్రేమగా పలకరించదు, ముద్దాడదు.

అందరూ మహలక్ష్మిని చాటుగా ఆడిపోసుకొనేవారే. కానీ ఆమె విపరీతమైన మానసికరోగంతో బాధపడుతున్నదని గ్రహించినవారే లేకపోయారు.

అలాంటి సమయంలోనే శర్మ ఆమె ఇంట్లో అద్దెకు చేరేడు. ఆమె మనసును మేల్కొల్పేడు !

* * *

శర్మ యువకుడేం కాదు. నలభై ఏళ్ళుంటాయి. పొట్టిగా, మాడుమీద పల్చబడ్డ జుట్టుతో, కణతల దగ్గర తెల్ల వెంట్రుకలతో కన్పించే అతడిని, అందగాడని చెప్పటం సాహసం. పోనీ డ్రెస్ అన్నా జాగ్రత్తగా చేసుకొంటాడా అంటే అదీ లేదు.

అతను ఒక వారపత్రికలో సబ్ ఎడిటర్. రచయితగా మంచి పేరుంది. ఘాటైన భావాల్ని కూడా చాలా చమత్కారంగా చెప్పగల రచయితగా అతనికి పేరు. చేదుమాత్రలకి చక్కెర కోటింగు యివ్వటమే అతని ప్రత్యేకత! నవ్విస్తూ ఆలోచింపచేసే అతని రచనలంటే చాలామంది పడిచస్తారు

అంచేత శర్మకు రూపం గ్లామర్ కాదు. అతని గ్లామర్, అతని మేధా శక్తి. రేడియోలో శర్మ పేరును, నాటకాలని, గొంతుని ఎన్నోసార్లు విన్నా మహలక్ష్మికి అతని మేధాశక్తిని అర్థం చేసుకొనే అంత శక్తిలేదు. అతనికోసం వచ్చే కార్లలో మనుష్యుల్ని, యువతీ యువకుల్నిబట్టి అతని గొప్పతనాన్ని అంచనావేసే సామర్థ్యం లేదు

మహలక్ష్మిని ఆకర్షించింది శర్మ గృహజీవితం.

ఆ ఇంట్లోకి అంతకుముందు ఎందరో గొప్పవాళ్ళొచ్చారు. పైన పటారమే కాని అందరి కుటుంబాల్లో ఏవో కల్లోలాలు. ఇంట్లో చేరీ చేరగానే కొట్లాటలు, ఏడుపులు, చిరాకులు...

అవి వినగానే మహలక్ష్మికి భర్త గుర్తుకొచ్చేవాడు. తాగుడు మాన్పించటానికి తన తాపత్రయం గుర్తుకొచ్చేది.

ఆ ఆలోచనల్ని భరించలేక అద్దెకు చేరిన వాళ్ళమీద విరుచుకుపడేది. ఇల్లు ఖాళీ చేసి పారిపోయేలా చేసేది.

శర్మకు భార్య, ముగ్గురు పిల్లలు. ఇంట్లోకి రావటమే నవ్వుమొహాలతో వచ్చారంతా. ఆ ఇంట్లోనుంచి నవ్వులు తప్ప మరొకటి విన్పించలేదు. శర్మ ఇంట్లో ఉన్నంతసేపూ ఏం కబుర్లు చెప్తాడో ఏమో కాని అందరి మొహాలూ కాంతితో మెరిసిపోతుంటాయి. ముగ్గురు పిల్లలూ ఎప్పుడూ రత్నాలల్లాగా నవ్వుతూ హుషారుగా కన్పిస్తారు.

ఎందు కేర్పడిందో ఏమో ఆ సంసారంలో ఆనందానికి శర్మ సెంట్రల్ పాయింట్ అన్న భావన మహాలక్ష్మికి ఏర్పడింది.

అలాంటి భర్తను పొందిన సీత ఎంత అదృష్టవంతురాలో ? అలాంటి అదృష్టం జీవితంలో తనకు ఒక్కరోజు ... ఒకే ఒక్కరోజు ... ఒక్క క్షణం ... మధురాలోచనలు మనసంతా ముసురుకొనేవి !

మహాలక్ష్మి సీతతో స్నేహంచేసింది. పాలు, పెరుగు, వెన్న యింకా ఏవేవో వస్తువులు అడపా దడపా పంపుతుండేది. పిల్లల్ని దగ్గరికి తీసుకొని అవీ యివీ పెడుతుండేది. శర్మను ఆకర్షించటానికీ, అతనితో మాట్లాడటానికీ ప్రయత్నం చేసింది.

శర్మ మహాలక్ష్మిని చూచాడు. మాట్లాడేడు. కాని చూడనట్లే- మాట్లాడనట్లే ! అంతటి నిర్లిప్తత ! అతను సీతతో మాట్లాడుతుంటే రహస్యంగా విని సంతోషించేది. అలా సరదాగా తనతో మాట్లాడితే ఎంత బాగుండును ? తనని కూడా ... ఇరవయ్యేళ్ళ పడుచు పిల్లలా సిగ్గుపడేది !

అద్దెకు చేరినవారితో పోట్లాడకుండా, వారితో అంతగా కలిసిపోవటం పేటలో వాళ్ళకి నచ్చలేదు. నిరాశ కలిగించింది. ఉన్నవి కొన్ని, లేనివి కొన్ని కలిపి ఏవేవో పుకార్లు పుట్టించారు.

ఆ మాటలు చెవినిబడ్డ రాత్రి మహాలక్ష్మికి నిదలేదు. శర్మ గదివైపు నిర్వికారంగా చూస్తూ గడిపింది.

తెల్లవారింది

రాత్రంతా మనసులో అంతర్లీనంగా రేగిన కచ్చను కదిలించాడు చిన్న కొడుకు. బడికిపోతూ ఏదో కావాలని అడిగేడు.

అంతే, మహాలక్ష్మి రుద్రకాళిలా లేచింది.

లేచిపోయిన మొగుడిని, పిల్లల్ని, ఊరి జనాన్ని శాపనార్థాలు పెట్టింది.

ఆలోచనా ప్రపంచంలో ఉన్న శర్మకు కుర్రాడి ఏడుపు వినబడింది. చూస్తే — తంతున్న తల్లి కన్పించలేదు అతని కళ్ళకి. తన్నులు తింటున్న బిడ్డే కన్పించాడు. అతను దేనినైనా భరించగలడు కాని పిల్లల్ని కొట్టటాన్ని, ఏడుపుల్ని చూచి భరించలేడు.

లుంగీ పంచెతోనే లేచి చకచకా

దొడ్లోకి వెళ్లేడు. అప్పటికే పేటలో జనం కిటికీలలోనుంచి 'సినిమా' చూడ టానికి సిద్ధమయ్యారు.

వెళ్ళి వెళ్ళటంతోనే కొడుతున్న చేతిని పట్టుకొన్నాడు. మరో చేత్తో బిడ్డని దగ్గరికి తీసుకొన్నాడు.

మహాలక్ష్మి తన చేతిని పట్టుకొన్న శర్మను చూచింది. కొత్త పెళ్ళికూతు రులా సిగ్గుతో ఆమె మనసు మెలికలు తిరిగిపోయింది !

అంతలోనే అతని చేతుల్లో బెక్కుతూ నిల్చుని దీనంగా తనవైపు చూస్తున్న కొడుకును చూసింది. నలభై ఏళ్ళ తల్లిగా మారింది.

"అంత మంచివారు. మీరు కూడా పిల్లల్ని కొడుతున్నారా ?"

మృదువుగా వచ్చిన అతని మంద లింపు వింది మహాలక్ష్మి. తనను మంచి దంటున్నాడు. సర్టిఫికెట్ యిస్తున్నాడు, శర్మ !

"తప్పుకదూ ? పిల్లల్ని కష్టపడి కనింది కొట్టుకోటానికా ?"

మహాలక్ష్మి చేయి యింకా అతని చేతిలోనే ఉంది.

అలాగే ఎప్పుడూ పట్టుకొని, యిలా ఎప్పుడూ మాట్లాడితే ? — ఒక్క క్షణం పారాడిన ఆలోచన !

"ఎవరినైనా ఏడిపించటం సులభం తల్లీ. నవ్వించటం కష్టం. ఏదీ ! నువ్వో సారి నవ్వి నీ కొడుకు నోసారి నవ్వించు చూస్తాను" అంటూ మహాలక్ష్మి చేతిని కొడుకు తలపైన ఉంచాడు.

ఆ క్షణంలో కలిగిన అనుభూతి మహాలక్ష్మికి కొత్త. ఆమె శర్మ మాట లకి నవ్వలేదు. ఆమెకు యిప్పుడు శర్మ కనిపించటం లేదసలు. కొట్టిన చేతుల్తో కొడుకును కౌగిలించుకొని భోరున ఏడవసాగింది.

డిష్యూం, డిష్యూం సినిమా అను కొని న్యూవేవ్ సినిమా కొచ్చిన ప్రేక్ష కుల్లాగయ్యారు చూస్తున్న జనం. సినిమా పూర్తి కాకముందే 'వాకౌట్' చేశారు.

శర్మ మహాలక్ష్మిని ఏడవ నిచ్చాడు. చివరికి ఆమె భుజంమీద చెయ్యివేశాడు.

ఆమె అతనివైపు తిరిగి చూసింది. ఆ చూపుల్లో వేడి లేదు. నలభై ఏళ్ళ తల్లి కరుణామయంగా చూసే చూపు అది !

"నవ్వమంటే ఏడ్చావుటమ్మా ! పోనీయేలె పీడ వదిలిపోయింది. ఇక ఎప్పుడూ నవ్వుతూ, అందర్నీ నవ్విస్తూ ఉంటావ్ !"

మహాలక్ష్మి మెల్లగా నవ్వింది.

"నాకు తెలుసునమ్మా. యు ఆర్ ఎ గుడ్ గరల్."

సినిమాలు చూసిన అనుభవంతో, ఆమాత్రం ఇంగ్లీషు అర్థంచేసుకోగలదు మహాలక్ష్మి ! అతనివైపు అదోరకంగా చూచింది.

"సారీ, యు ఆర్ ఎ గుడ్ మదర్ !"

అనేసి ఇంట్లోకి వెళ్తున్న అతనికి మహాలక్ష్మి రెండుచేతు లెత్తి నమస్క రించింది !

———